

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg deler fuldstændig Venstres ordførers betragtninger om, at det er et rigtig godt resultat, der er kommet, og også ordførerens betragtninger om, at vi i høj grad kan takke arbejdsmarkedets parter for det store forarbejde, der er lavet til at hjælpe os på vej til at skrue en god erhvervsuddannelsesreform sammen.

Kl. 20.20

Der er dog en skønhedsplet, som lige præcis har med det at gøre, og det er nemlig landbrugsuddannelserne. Lige præcis her er det ikke lykkedes at blive enige om en model, som det gælder for alle de andre erhvervsuddannelser, hvor der er et ligeværdigt samarbejde om uddannelsen mellem parterne.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvorfor det har været så vigtigt for Venstre, at det lige præcis her ikke skal være de fælles spilleregler, der skal gælde.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Som jeg sagde i min ordførertale, mener Venstre, det er hensigtsmæssigt, at vi netop samler også social- og sundhedsuddannelserne og landbrugsuddannelserne i erhvervsuddannelsesloven. Men det betyder ikke, at landbrugsuddannelserne pludselig er blevet identiske med dem, der gælder for det øvrige arbejdsmarked.

Der er jo den særlige situation i landbruget, at en meget lille andel er organiseret i de traditionelle fagforeninger. Overenskomstsmæssige spørgsmål vil jeg overlade til andre at drøfte. Men for at man kunne skabe en fælles uddannelse for landbruget, var det væsentligt, at vi ikke skabte nogen lovgivningsmæssige barrierer for det fællesskab.

Vi er jo, mener jeg, i fællesskab med Socialdemokraterne lykkedes med at finde en model, hvor de to uddannelsesudvalg, altså for landbrugsskolernes uddannelser og for erhvervsskolernes landbrugsuddannelser, gensidigt har en vetoret over for væsentlige ændringer. Dermed mener jeg, at vi er gået så langt, som vi kan i Folketinget, til at skabe et grundlag for en ny, god fællesuddannelse, sådan som jeg oplever, at både arbejdsmarkedets parter på området og også landbruget selv ønsker det.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Vi håber bestemt, at det lykkes for fællesudvalget at blive enige om en ny fælles landbrugsuddannelse.

Men så vil jeg gerne spørge ordføreren, om det, hvis det lykkes at blive enige om en fælles uddannelse, så ikke er rimeligt, at der på det tidspunkt altså må være ens spilleregler for alle, og det vil sige, at den nye landbrugsuddannelse kommer til at fungere fuldstændig som alle de andre, og hvor parterne er ligeligt repræsenteret.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nej, det kan jeg desværre ikke give en tilkendegivelse om på Venstres vegne. Tværtimod har vi jo gjort os ret store anstrengelser i forhandlingerne for netop at sikre mod, at det var en given sag, og det er alene af den grund, at organisationsprocenten inden for landbruget er meget lav. Det giver ikke en naturlig adgang til, at en fagforening skulle overtage den aktive rolle, som LandboUngdom f.eks. varetager for interessenterne, de unge ansatte i landbruget.

Jeg mener også, det er hensigtsmæssigt, når vi nu er gået den her vej, at vi så tager det skyldige hensyn til et erhverv og til nogle unge, som har valgt at lade sig hverve til det erhverv, at vi sikrer, at de vilkår, som de har haft hidtil, og som de har været glade for gensidigt, fastholdes, frem for at bureaukrati og dogmatisme fra Folketingets side forhindrer dem i at gå en fælles vej.

Så nej, der kan ikke komme en tilkendegivelse fra Venstre herom.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kunne godt tænke mig, at ordføreren knyttede lidt flere ord til uddannelsesgarantien. Som Venstrepolitiker vil det ikke være ordføreren ubekendt, at man kan løbe ind i nogle problemer, hvis man udsteder garantier, som der så ikke er hold i. Det plejer at give sådan lidt, ja, larm, og derfor vil jeg gerne have ordføreren til at uddybe, hvad det egentlig er, vi laver her.